
Wystawa online „... a ulica Grodzka (...) jest najdłuższa i najludniejsza.”

Ulica Grodzka w II połowie XIX wieku

Ulica Grodzka stanowiła główną arterię łączącą ściśle centrum Krakowa ze Stradomiem i Kazimierzem; była również główną drogą komunikacyjną łączącą Kraków z Galicją. Jej reprezentacyjna rola nie miała jednakże odzwierciedlenia w wyglądzie ulicy – była wąska i brudna, a po opadach deszczowych zmieniała się w „morze błota“, które utrudniało komunikację pieszą i kołową. Wymijanie pojazdów na wąskiej ulicy wymagało dużej ostrożności, a „najmniejszy turkot trzął murami, aż okna brzęczały“.

Nie lepiej przedstawiał się widok pomalowanych tanią, żółtą farbą i poczerniałych od dymu węglowego kamienic, a mieszczące się w nich sklepy były „brudne, ciemne i wilgotne“, zniechęcające do skorzystania z oferowanych towarów i usług.

Tak na początku lat 50-tych XIX w. opisywał ulicę Grodzką krakowski „Czas“. Czy w późniejszym okresie ta – jakże ważna – krakowska arteria zdołała zmienić swój wygląd?

W prezentowanej wystawie cofniemy się do drugiej połowy XIX wieku. Zobaczymy – ze zrozumiałych względów bardzo fragmentarycznie – co działo się w tej ulicy oraz w kamienicach przy niej położonych. Sprawdźmy kim byli jej mieszkańcy i czym się zajmowali. Poznamy również ul. Grodzką od jej ciemnej strony....

Wystawa powstała w oparciu o materiały z zasobu Archiwum; wykorzystano również dostępną literaturę oraz ówczesną krakowską prasę. Zapraszamy na [WYSTAWĘ](#)